

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ และการสื่อความหมายในการแปลผล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่ม
X	แทน คะแนนดิบ
\bar{X}	แทน คะแนนเฉลี่ย
ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน อัตราส่วนวิกฤตใน t - distribution
มุงงาน	แทน พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุงงาน
มุงสัมพันธ์	แทน พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุงสัมพันธ์
โดยส่วนรวม	แทน พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุงงานและด้านมุงสัมพันธ์
หัวหน้าหน่วย	แทน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด และผู้บริหารในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
ศึกษานิเทศก์	แทน ศึกษานิเทศก์จังหวัด

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายเป็นไปตามลำดับชั้น ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควร

จะเป็นและที่เป็นอยู่จริง

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้แบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตาม เพศ อายุปัจจุบัน ตำแหน่ง เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการ และวุฒิทางการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๒

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ อายุปัจจุบัน ตำแหน่ง เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการ และวุฒิทางการศึกษา

สถานภาพ		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๕๒	๘๑.๒๓	๑๘๕	๗๕.๕๓	๒๓๗	๗๗.๕๓
	หญิง	๕	๘.๗๗	๖๗	๒๘.๕๗	๗๒	๒๒.๔๗
อายุปัจจุบัน	๒๐ - ๒๔ ปี	-	-	๑	๐.๓๘	๑	๐.๓๑
	๒๕ - ๓๐ ปี	๑	๑.๕๗	๑๐	๓.๘๒	๑๑	๓.๕๕
	๓๑ - ๓๕ ปี	-	-	๕๔	๒๐.๖๑	๕๔	๑๖.๘๓
	๓๖ - ๔๐ ปี	๑๐	๑๗.๕๕	๑๐๖	๔๐.๕๖	๑๑๖	๓๖.๓๖
	๔๑ - ๔๕ ปี	๑๒	๒๑.๐๕	๔๔	๑๖.๗๘	๕๖	๑๗.๕๕
	๔๖ - ๕๐ ปี	๒๐	๓๕.๐๙	๓๐	๑๑.๕๕	๕๐	๑๕.๖๖
	๕๑ - ๕๕ ปี	๑๐	๑๗.๕๕	๑๒	๔.๕๘	๒๒	๖.๐๙
	๕๖ - ๖๐ ปี	๔	๗.๐๒	๕	๑.๙๑	๙	๒.๘๒

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

สถานภาพ		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	หัวหน้าหน่วย	๔๖	๘๐.๙๐	-	-	๔๖	๑๔.๔๒
	รักษาการ	๑๑	๑๙.๓๐	-	-	๑๑	๓.๕๕
	ศึกษานิเทศก์	-	-	๒๖๒	๑๐๐.๐๐	๒๖๒	๘๖.๑๓
เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์	ไม่ถึง ๑ ปี	-	-	๑๖	๖.๑๑	๑๖	๕.๐๒
	๑ - ๕ ปี	๑๔	๒๕.๕๖	๙๐	๒๖.๙๒	๘๔	๒๖.๓๓
	๖ - ๑๐ ปี	๖	๑๐.๕๓	๖๙	๒๕.๕๙	๗๕	๒๓.๘๙
	๑๑ - ๑๕ ปี	๑๙	๓๕.๘๒	๘๕	๓๐.๕๔	๑๐๒	๓๑.๙๘
	๑๖ - ๒๐ ปี	๑๘	๓๑.๕๘	๑๘	๖.๘๙	๓๖	๑๑.๒๘
	๒๐ ปีขึ้นไป	๒	๓.๕๑	๖	๒.๒๙	๘	๒.๕๑
เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการ	๑ - ๕ ปี	-	-	๙	๒.๖๙	๙	๒.๑๙
	๖ - ๑๐ ปี	๑	๑.๕๙	๖๐	๒๑.๖๓	๖๑	๑๙.๕๘
	๑๑ - ๑๕ ปี	๕	๘.๙๗	๙๔	๓๕.๘๘	๙๙	๓๑.๐๘
	๑๖ - ๒๐ ปี	๑๕	๒๖.๓๒	๙๙	๓๐.๑๕	๑๑๔	๓๕.๙๓
	๒๑ - ๒๕ ปี	๘	๑๔.๐๘	๒๓	๘.๙๘	๓๑	๙.๙๒
	๒๕ ปีขึ้นไป	๒๘	๕๑.๑๒	๓๙	๑๔.๘๙	๖๗	๒๑.๐๐
วุฒิทางการศึกษา	ป.กศ. เทียบเท่า	๑	๑.๙๕	๓	๑.๑๕	๔	๑.๒๕
	ป.กศ. สูงเทียบเท่า	๙	๑๖.๒๘	๓๘	๑๔.๕๐	๔๗	๑๔.๑๑
	ปริญญาตรี	๓๖	๖๓.๑๖	๑๙๒	๗๓.๒๘	๒๒๘	๗๑.๘๙
	สูงกว่าปริญญาตรี	๑๓	๒๓.๘๑	๒๙	๑๑.๐๙	๔๒	๑๓.๑๙

จากตารางที่ ๒ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าเป็นหญิง คือเป็นชายร้อยละ ๗๗.๔๓ หญิงร้อยละ ๒๒.๕๗ แยกเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดและบุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดเป็นชายร้อยละ ๙๑.๒๓ หญิงร้อยละ ๘.๗๗ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นศึกษานิเทศกจังหวัดเป็นชายร้อยละ ๗๘.๔๓ หญิงร้อยละ ๒๑.๕๗

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๕๐ ปี มีถึงร้อยละ ๘๖.๖๐ โดยแยกเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดและบุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๕๐ ปี มีร้อยละ ๗๓.๖๘ และศึกษานิเทศกจังหวัดส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๕ ปี มีร้อยละ ๗๗.๘๖ และช่วงที่มีความถี่มากที่สุดคือ หัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดจะมีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๐ ปี มีถึงร้อยละ ๓๕.๐๘ และศึกษานิเทศกจังหวัดจะมีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี มีถึงร้อยละ ๔๐.๔๖

ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อแยกตามตำแหน่งปรากฏว่า มีหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัด ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๒ บุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัด ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๕ และศึกษานิเทศกจังหวัด ๒๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๑๓ เมื่อเปรียบเทียบเฉพาะในกลุ่มของหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดกับบุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดปรากฏว่า มีหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดร้อยละ ๘๐.๗๐ และมีบุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดร้อยละ ๑๙.๓๐

เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัดของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัด ๑ - ๒๐ ปี โดยแยกเป็น กลุ่มหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดและบุคลากรในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัดระหว่าง ๑๑ - ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๐ ส่วนเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัดของศึกษานิเทศกจังหวัดส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๑ - ๑๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๗๓ แต่ช่วงที่มีความถี่มากที่สุดคือ กลุ่มหัวหน้าหน่วยงาน เทศกจังหวัดมีเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัดระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๕ และกลุ่มศึกษานิเทศกจังหวัดมีเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งศึกษานิเทศกจังหวัดระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๔

เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการอยู่ระหว่าง ๑๐ ปี ถึง ๒๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๓ โดยแยกเป็นกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการอยู่ระหว่าง ๑๖ ปี ถึง ๒๕ ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีเวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการระหว่าง ๒๕ ปีขึ้นไปมีถึงร้อยละ ๔๕.๑๒ ส่วนศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่จะมีเวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการระหว่าง ๑๐ - ๒๐ ปีมีร้อยละ ๒๖.๐๓ และมีอายุราชการเกินกว่า ๒๕ ปีมีเพียงร้อยละ ๑๔.๔๔ เท่านั้น

ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิทางการศึกษาคอนขาสูง โดยมีวุฒิทางการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไปมีร้อยละ ๑๓.๑๗ วุฒิปริญญาตรีมีร้อยละ ๓๑.๔๗ และมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเพียงร้อยละ ๑๕.๓๖ โดยแยกเป็นกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีถึงร้อยละ ๔๕.๕๗ และมีวุฒิทางการศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรีเพียงร้อยละ ๑๔.๐๓ เท่านั้น และในกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ ๔๔.๓๕ และมีวุฒิทางการศึกษิต่ำกว่าปริญญาตรีเพียงร้อยละ ๑๕.๖๕ เท่านั้น

สรุปขอมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งในกลุ่มของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด และกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีชายมากกว่าหญิง อายุปัจจุบันกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีอายุมากกว่ากลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัด เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์จังหวัดกลุ่มของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมากกว่ากลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัด เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการกลุ่มของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมากกว่ากลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัด ส่วนวุฒิทางการศึกษาในกลุ่มของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดก็มากกว่ากลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีวุฒิทางการศึกษาคอนขาสูง

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็นและที่เป็นอยู่จริง

ตารางที่ ๓

ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็นและที่เป็นอยู่จริง ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดในประเทศไทย

พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	พฤติกรรมที่ควรจะเป็น				พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริง			
	หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
<u>พฤติกรรมคานมงาน</u>								
๒. แสดงให้ศึกษานิเทศก์เข้าใจในทัศนคติในการทำงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างชัดเจน	๓.๗๒	๐.๕๕	๓.๔๗	๐.๖๕	๓.๓๗	๐.๕๕	๒.๖๒	๐.๔๕
๔. นำความคิดใหม่ ๆ มาปรึกษาหารือและรวมทดลองกับคณะศึกษานิเทศก์	๓.๖๕	๐.๕๘	๓.๕๕	๐.๖๒	๓.๓๒	๐.๖๓	๒.๖๐	๐.๔๗
๖. ปกครองคณะศึกษานิเทศก์ด้วยมาตรการที่ อุดมอดวย	๓.๑๑	๐.๗๙	๒.๙๙	๐.๗๗	๓.๒๕	๐.๖๓	๓.๐๗	๐.๗๗
๘. วิพากษ์วิจารณ์การทำงานที่บกพร่องของคณะศึกษานิเทศก์	๒.๐๕	๐.๗๑	๒.๔๕	๐.๘๔	๑.๙๓	๐.๖๗	๒.๑๓	๐.๘๒
๙. พุดจากับคณะศึกษานิเทศก์แบบที่ไม่มีข้อสงสัย	๓.๕๓	๐.๕๐	๓.๓๖	๐.๗๑	๓.๒๕	๐.๕๗	๒.๗๐	๐.๗๙
๑๒. รู้จักเลือกคนให้เหมาะสมกับงาน	๓.๘๒	๐.๓๘	๓.๖๘	๐.๕๖	๓.๔๐	๐.๕๓	๒.๘๔	๐.๗๓

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	พฤติกรรมที่ควรจะเป็น				พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริง			
	หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
๑๓. ทำงานโดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า	๓.๙๒	๐.๕๕	๓.๙๕	๐.๖๐	๓.๘๖	๐.๕๓	๒.๘๐	๐.๘๐
๑๔. วางมาตรฐานในการทำงานของศึกษานิเทศก์เอาไว้แน่นอน	๓.๕๖	๐.๕๓	๓.๓๙	๐.๖๒	๓.๒๕	๐.๖๐	๒.๖๐	๐.๙๙
๑๘. เร่งรัดให้คณะศึกษานิเทศก์ทำงานให้ทันตามกำหนดเวลา	๓.๒๖	๐.๖๖	๓.๒๗	๐.๖๔	๓.๓๐	๐.๕๓	๒.๘๒	๐.๙๓
๒๐. สนับสนุนให้คณะศึกษานิเทศก์ทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผน	๓.๖๐	๐.๘๙	๓.๕๕	๐.๕๘	๓.๓๗	๐.๕๕	๒.๙๒	๐.๖๘
๒๒. ชี้แจงให้คณะศึกษานิเทศก์เข้าใจบทบาทในการบริหารงาน ของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์	๓.๕๖	๐.๕๓	๓.๓๙	๐.๖๘	๓.๒๕	๐.๕๗	๒.๕๖	๐.๘๒
๒๔. ให้คณะศึกษานิเทศก์ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้	๓.๘๒	๐.๘๙	๓.๓๑	๐.๕๙	๓.๒๑	๐.๕๕	๒.๘๔	๐.๖๔
๒๕. ชี้แจงให้คณะศึกษานิเทศก์ทราบว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ มีความมุ่งหวังอะไรในการทำงานจากคณะศึกษานิเทศก์	๓.๕๓	๐.๕๓	๓.๓๙	๐.๖๕	๓.๓๒	๐.๖๐	๒.๖๘	๐.๙๗
๒๘. สอดส่องดูแลให้คณะศึกษานิเทศก์ทำงานเต็มตามกำลัง ความสามารถของแต่ละบุคคล	๓.๕๔	๐.๕๐	๓.๔๒	๐.๖๒	๓.๒๘	๐.๕๕	๒.๕๗	๐.๙๓
๓๐. สอดส่องดูแลให้คณะศึกษานิเทศก์มีการประสานงานกัน อย่างใกล้ชิด	๓.๖๓	๐.๕๒	๓.๕๒	๐.๖๐	๓.๓๗	๐.๕๘	๒.๙๕	๐.๘๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	พฤติกรรมที่ควรจะเป็น				พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริง			
	หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
<u>พฤติกรรมคานมั่งสมพันธุ</u>								
๑. ขวบเหลือเกือกุดในเรืองสวนตัวแกคณะศึกษานิเทศก์	๓.๐๒	๐.๖๓	๒.๗๘	๐.๖๗	๒.๘๒	๐.๖๒	๒.๘๓	๐.๘๒
๓. ทำใ้คณะศึกษานิเทศกรรู้สึกอบอุน และสะดวกสบาย ในการปฏิบัติงาน	๓.๗๘	๐.๘๓	๓.๖๓	๐.๕๖	๓.๕๘	๐.๕๖	๒.๗๕	๐.๘๘
๕. ประพฤติตนเป็นคนเปิดเผยทำใ้คณะศึกษานิเทศก์ เข้าใจใ้คงาย	๓.๗๐	๐.๘๖	๓.๕๕	๐.๖๐	๓.๘๖	๐.๕๓	๒.๗๖	๐.๘๘
๘. หาโอกาสที่จะฟังความคิดเห็นของคณะศึกษานิเทศก์	๓.๖๐	๐.๘๘	๓.๕๓	๐.๕๗	๓.๘๐	๐.๘๘	๒.๘๒	๐.๘๑
๑๐. ทำงานร่วมกับหมคณะและรวมสังสรรคกับผูอื่น	๓.๖๕	๐.๕๕	๓.๖๕	๐.๕๕	๓.๕๑	๐.๖๘	๒.๘๕	๐.๘๖
๑๑. คุดูแลเอาใจใ้สทุกขสขของศึกษานิเทศกแต่ละคน	๓.๒๒	๐.๘๘	๒.๘๓	๐.๖๓	๓.๐๕	๐.๕๗	๒.๘๒	๐.๗๗
๑๕. ไม่ปฏิเสธที่จะอธิบายการกระทำต่าง ๆ และการตัดสินใจ ใจของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์	๓.๓๒	๐.๗๐	๓.๑๘	๐.๘๐	๓.๑๘	๐.๗๘	๒.๘๕	๐.๗๘
๑๖. ปฏิบัติงานโดยปรึกษาหารือกับคณะศึกษานิเทศก์	๓.๖๑	๐.๕๒	๓.๕๘	๐.๖๐	๓.๘๗	๐.๕๗	๒.๘๓	๐.๘๘
๑๗. สนับสนุนความคิดเห็นและการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์	๓.๕๓	๐.๕๐	๓.๘๗	๐.๕๖	๓.๘๘	๐.๖๐	๒.๘๘	๐.๗๘

พฤติกรรมความเป็นผู้นำ	พฤติกรรมที่ควรจะเป็น				พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริง			
	หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
๑๘. ปฏิบัติต่อคณะศึกษานิเทศก์ทุกคนอย่างยุติธรรมในฐานะ ผู้เท่าเทียมกัน	๓.๖๘	๐.๔๖	๓.๕๘	๐.๖๑	๓.๕๖	๐.๕๖	๒.๗๑	๐.๘๕
๒๑. แสดงความเต็มใจที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง การทำงาน	๓.๕๑	๐.๕๐	๓.๕๐	๐.๖๒	๓.๓๘	๐.๕๒	๒.๘๓	๐.๗๘
๒๓. เป็นกันเองกับคณะศึกษานิเทศก์และพมวงาย	๓.๗๕	๐.๔๔	๓.๖๘	๐.๕๓	๓.๗๒	๐.๕๕	๓.๑๑	๐.๘๗
๒๕. ทำให้คณะศึกษานิเทศก์กล้าและสบายใจที่จะพูดกับหัวหน้า หน่วยศึกษานิเทศก์	๓.๗๐	๐.๔๖	๓.๖๖	๐.๕๕	๐.๖๓	๐.๕๒	๓.๐๘	๐.๘๖
๒๗. ยอมรับและปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะศึกษานิเทศก์	๓.๒๖	๐.๕๘	๓.๑๘	๐.๕๒	๓.๒๓	๐.๕๖	๒.๗๕	๐.๗๓
๒๘. ขอความเห็นชอบจากคณะศึกษานิเทศก์ในเรื่องที่สำคัญ ๆ ก่อนจะมีการดำเนินงานต่อไป	๓.๖๑	๐.๕๘	๓.๕๔	๐.๖๓	๓.๕๑	๐.๕๓	๒.๗๒	๐.๘๒

จากตารางที่ ๓ พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
กาญจนบุรีและกาญจนบุรีที่ควรจะเป็นและที่เป็นอยู่จริง ตามความคิดเห็นของหัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดปรากฏดังนี้

พฤติกรรมการเป็นผู้นำด้านงานจากแบบสอบถามข้อ ๒ การแสดงให้ศึกษา
นิเทศก์เข้าใจในทัศนคติในการทำงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดอย่างชัดเจน
ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
มีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด
และความเห็นเป็นแบบเดียวกันไม่กระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ และ
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ แต่ความคิดเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความ
เห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมากและ
ความเห็นค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๗ และมีค่าความเบี่ยง
เบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๕ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่าตามความคิดเห็นของ
กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาทนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก
อยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๗
และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็น
ว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางแต่ความเห็น
ของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๒ และมีค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕

พฤติกรรมการเป็นผู้นำด้านงานจากแบบสอบถามข้อ ๔ การนำความคิดใหม่ ๆ
มาปรึกษาหารือและรวมทกลงกับคณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็นตาม
ความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็น
ว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความ
เห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นเป็นแบบเดียวกันไม่กระจัดกระจาย
แต่ความเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ ๓.๖๕ และ ๓.๕๕ ตามลำดับและมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ และ
๐.๖๒ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด

มีความเห็นว่าตนเองได้มีพฤติกรรมในค่านี้น้อยมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นค่อนข้าง
กระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๐.๖๓ แต่กลุ่มศึกษานี้เทศกจังหวัดมีความเห็นว่าพฤติกรรมของหัวหน้าหน่วยศึกษา
นี้เทศกจังหวัดในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจาย
มาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๐ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๖ การปกครองคณะศึกษานิตเทศกจังหวัดด้วยความเป็นกันเอง ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของ
หัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศก
จังหวัดควรจะมีปฏิบัติปานกลาง แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ ๓.๑๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๘ และความคิดเห็นของกลุ่ม
ศึกษานิตเทศกจังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดควรจะมี
ปฏิบัติปานกลาง และความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
๒.๘๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๗ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า
ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดและกลุ่มศึกษานิตเทศกจังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้า
หน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ปานกลาง และความเห็นของทั้งสองกลุ่ม
ค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๕ และ ๓.๐๗ และมีค่า
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓ และ ๐.๗๗ ตามลำดับ

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๘ การวิพากษ์วิจารณ์
การทำงานที่บกพร่องของศึกษานิตเทศก ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็น
ของหัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดและศึกษานิตเทศกจังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรม
ที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดควรจะมีปฏิบัติให้น้อย แต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มกระจัด
กระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๑๕ และ ๒.๔๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๐.๗๗ และ ๐.๘๔ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า ทั้งกลุ่มหัว
หน้หน่วยศึกษานิตเทศกจังหวัดและกลุ่มศึกษานิตเทศกจังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษา
นิตเทศกจังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้น้อยมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มกระจัดกระจาย
 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๘๓ และ ๒.๑๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๐.๖๗ และ ๐.๘๒ ตามลำดับ

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๕ การพูดจากับคณะ
ศึกษานิเทศก์แบบที่ไม่มีข้อสงสัย ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของ
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดควรจะปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และมีความเห็นกระจัดกระจายน้อย โดยมีค่าคะแนน
เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ และกลุ่มของศึกษา
นิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติ
ค่อนข้างมากแต่ความเห็นกระจัดกระจายกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๖ และมี
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๐ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่
ความเห็นค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๕ และมีค่าความเบี่ยง
เบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๗ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นแต่กลุ่มมีความเห็น
กระจัดกระจายกันอยู่ค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๐ และมีค่าความเบี่ยง
เบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๔

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๑๒ การรู้จักเลือกคนให้
เหมาะสมกับงาน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งของหัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษา
นิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติอย่างมากที่สุด และความเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
มีความกระจัดกระจายน้อยมาก แต่ความเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัดค่อนข้างกระจัดกระจาย
โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๒ และ ๓.๖๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
๐.๓๔ และ ๐.๕๖ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษา
นิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองได้ปฏิบัติตนในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็น
ค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๐ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตร
ฐานเท่ากับ ๐.๕๓ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดปฏิบัติตนในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นและมีความเห็นกระจัดกระจาย โดยมี
ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานม้งงานจากแบบสอบถามข้อ ๑๓ การทำงานโดยมี
 การวางแผนงานไว้วงหน้า ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งของ
 หัวหน้าหน่วยงานในเทศกจังหวัดและศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้า
 หน่วยงานในเทศกจังหวัดควรจะมีปฏิบัติอย่างมากที่สุดแต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างจะ
 จัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๒ และ ๓.๗๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตร
 ฐานเท่ากับ ๐.๕๕ และ ๐.๖๐ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้า
 หน่วยงานในเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่
 ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๖ และมีค่า
 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าหัวหน้า
 หน่วยงานในเทศกจังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และความเห็น
 ของกลุ่มกระจุกกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๐ และมีค่าความเบี่ยงเบน
 มาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานม้งงานจากแบบสอบถามข้อ ๑๔ การวางมาตรฐาน
 ในการทำงานของศึกษานิเทศกเอาไว้แน่นอน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิด
 เห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยงานในเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษ
 นิเทศกจังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจาย
 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๖ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓
 ส่วนกลุ่มศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยงานในเทศกจังหวัด
 ควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมาก และความเห็นของกลุ่มกระจุกกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย
 เท่ากับ ๓.๓๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๒ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่
 จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยงานในเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่อง
 นี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มกระจุกกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
 ๓.๒๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๐ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศกจังหวัดมี
 ความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยงานในเทศกจังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง
 เท่านั้น และความเห็นของกลุ่มกระจุกกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๐
 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๔

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๑๘ การเร่งรัดให้คณะศึกษานิเทศก์ทำงานให้ทันตามกำหนดเวลา ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมาก แต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๖ และ ๓.๒๗ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๖ และ ๐.๖๔ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจายเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๐ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และความเห็นของกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๒๐ การสนับสนุนให้คณะศึกษานิเทศก์ทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็นของทั้งสองกลุ่มกระจุกตัวเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๐ และ ๓.๕๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ และ ๐.๕๘ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองได้มีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มค่อนข้างจะจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๗ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดปฏิบัติตนในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๒๒ การชี้แจงให้คณะศึกษานิเทศก์เข้าใจบทบาทในการบริหารงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่า พฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความคิดเห็นของกลุ่มคณาจารย์ประจำกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๖ และมีความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ และกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติค่อนข้างมาก และความคิดเห็นของกลุ่มคณาจารย์ประจำกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๙ และมีความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว และความคิดเห็นของกลุ่มคณาจารย์ประจำเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๕ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๙ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นแต่ความคิดเห็นของกลุ่มกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๖ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๒

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๒๔ การให้คณะศึกษานิเทศก์ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติค่อนข้างมาก และความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มกระจายเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๒ และ ๓.๓๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ และ ๐.๕๙ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความคิดเห็นของกลุ่มกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๑ และมีความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ความคิดเห็นของกลุ่มคณาจารย์ประจำ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๔ และมีความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๔

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๒๖ การชี้แจงให้คณะ
ศึกษานิเทศก์ทราบ ว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์มีความมุ่งหวังอะไรในการทำงานจากคณะ
ศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษา
นิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติ
อย่างมากที่สุดแต่ความเห็นของกลุ่มคณาจารย์กระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
๓.๕๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ ส่วนกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัด
มีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติค่อนข้างมาก
แต่ความเห็นของกลุ่มคณาจารย์กระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๕ และ
มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๕ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัว
หน้หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่ตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว
แต่ความเห็นของกลุ่มคณาจารย์กระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๒ และมีค่า
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๐ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่หัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางและความเห็นของกลุ่ม
กระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๐.๗๗

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๒๘ การสอดคล้องดูแลให้
คณะศึกษานิเทศก์ทำงานเต็มกำลังความสามารถของแต่ละบุคคล ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควร
จะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัด
มีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด
และค่อนข้างมาก และความเห็นของทั้งสองกลุ่มคณาจารย์กระจาย โดยมีค่าคะแนน
เฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๔ และ ๓.๔๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ และ
๐.๖๒ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
มีความเห็นว่ตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้วแต่ความคิดเห็นคณาจารย์กระจาย
โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕
แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่อง
นี้อยู่ในระดับปานกลางแต่ความเห็นของกลุ่มกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
๒.๗๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานจากแบบสอบถามข้อ ๓๐ การสอดคล้องดูแลให้คณะศึกษานิเทศก์มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด แต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๓ และ ๓.๕๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๒ และ ๐.๖๐ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๙ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๕ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๑ การช่วยเหลือเกื้อกูลเรื่องสวน ตัวแก่คณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติค่อนข้างมาก แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๙ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายและกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๒ และ ๒.๔๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๒ และ ๐.๕๒ ตามลำดับ

พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๓ การทำให้คณะศึกษานิเทศกรูสึกอบอุ่นและสะดวกสบายในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายเล็กน้อย ส่วนกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๕ และ ๓.๖๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๓ และ ๐.๕๖ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้มากที่สุดอยู่แล้ว แต่ความเห็นค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๕

พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๕ การประพฤตินเป็นคนเปิดเผยทำให้คณะศึกษานิเทศก์เข้าใจได้ง่าย ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกระจัดกระจายน้อย แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐ และ ๓.๕๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖ และ ๐.๖๐ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายค่อนข้างมากเล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๖ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๔๖ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๘

พฤติกรรมความเป็นผู้นำตามมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๙ การหาโอกาสที่จะฟังความคิดเห็นของคณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะเป็นอย่างมากที่สุด และกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นกระจัดกระจายน้อย แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความคิดเห็นค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๐ และ ๓.๕๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ และ ๐.๕๓ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๐ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๑

พฤติกรรมความเป็นผู้นำตามมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๑๐ การทำงานร่วมกับหมู่คณะและร่วมสังสรรค์กับเพื่อน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๕ และ ๓.๖๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๕ และ ๐.๕๕ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้มากที่สุดอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายกันค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๘ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านิยมสัมพันธจากแบบสอบถามข้อ ๑๑ การดูแลเอาใจใส่ทุกขุสขของศึกษานิเทศกแต่ละคน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมาก และความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ แตกลุ่มของศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดควรมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ในระดับปานกลาง แตความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยุจริง กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นวาทตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก และความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๗ แตกลุ่มศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดควรมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับน้อย แตความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๗

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านิยมสัมพันธจากแบบสอบถามข้อ ๑๕ การไม่ปฏิเสธที่จะอธิบายการกระทำต่าง ๆ และการกัตสันใจของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดและศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดควรมีปฏิบัติค่อนข้างมาก แตความเห็นของทั้งสองกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๒ และ ๓.๑๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๐ และ ๐.๘๐ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยุจริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นวาทตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยุแล้ว แตความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๑๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๘ แตกลุ่มศึกษานิเทศกจังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศกจังหวัดควรมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางและความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๘

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๑๖ การปฏิบัติงาน โดยปรึกษาหารือกับคณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็น ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็น พฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็น ของทั้งสองกลุ่มมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๑ และ ๓.๖๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๒ และ ๐.๖๐ ตามลำดับ ส่วน พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาตนเอง มีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๙ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๙ แต่กลุ่ม ของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวา หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่อง นี้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่า กับ ๒.๕๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๔

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุ่งสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๑๗ การสนับสนุน ความคิดเห็นและการปฏิบัติงานของคณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของทั้งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็น ว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมาก และความเห็น ของทั้งสองกลุ่มมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๓ และ ๓.๔๙ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ และ ๐.๕๖ตามลำดับ ส่วน พฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาตนเอง มีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๐ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวา หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรม ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่า คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๕๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๔

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านิยมสัมพันธจากแบบสอบถามข้อ ๑๘ การปฏิบัติต่อคณะศึกษานิเทศก์ทุกคนอย่างยุติธรรมในฐานะผู้เท่าเทียมกัน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด แต่ความเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายน้อย ส่วนความเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๘ และ ๓.๕๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ และ ๐.๖๑ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมากอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๖ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น และความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๕

พฤติกรรมความเป็นผู้นำค่านิยมสัมพันธจากแบบสอบถามข้อ ๒๐ การแสดงความเต็มใจที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการทำงาน ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติอย่างมากที่สุด และความเห็นของทั้งสองกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจาย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๑ และ ๓.๕๐ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ และ ๐.๖๒ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าคุณเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๘ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๒ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๘๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๘

พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านสัมพันธภาพแบบสอบถามข้อ ๒๓ ความเป็นกันเอง กับคณะศึกษานิเทศก์และพยางาย ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็นของทั้ง กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายน้อย ส่วนความเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๔ และ ๓.๖๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๔ และ ๐.๕๓ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้มากที่สุดอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายน้อย แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๖ และ ๓.๐๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๕ และ ๐.๔๗ ตามลำดับ

พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านสัมพันธภาพแบบสอบถามข้อ ๒๕ การทำให้คณะศึกษานิเทศก์กล้าและสบายใจที่จะพบกับหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของ ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายน้อย ส่วนความเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐ และ ๓.๖๖ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖ และ ๐.๕๕ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้มากที่สุดอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖ แต่กลุ่มของศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๒๗ การยอมรับและปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะศึกษานิเทศก์ ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็น ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติค่อนข้างมาก และความเห็นของทั้งสองกลุ่มมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก เล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๖ และ ๓.๑๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ และ ๐.๕๒ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า ตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว และความเห็นของกลุ่มกระจัดกระจายน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๓ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖ แก่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น แต่ความเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๓๕ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๓

พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงสัมพันธ์จากแบบสอบถามข้อ ๒๘ การขอความเห็นชอบจากคณะศึกษานิเทศก์ในเรื่องที่สำคัญ ๆ ก่อนจะมีการดำเนินงานต่อไป ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นตามความคิดเห็น ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด และกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า เป็น พฤติกรรมที่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรจะมีปฏิบัติเป็นอย่างมากที่สุด และความเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายน้อย แต่ความเห็นของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความกระจัดกระจายค่อนข้างมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๑ และ ๓.๕๔ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๔ และ ๐.๖๓ ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมในเรื่องนี้มากที่สุดอยู่แล้ว แต่ความเห็นของกลุ่มค่อนข้างกระจัดกระจายมาก เล็กน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๑ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๓ แก่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมในเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของกลุ่มมีความกระจัดกระจายมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๒ และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๒

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบพฤติกรรมความ เป็นผู้นำที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรีกับคานมุงสัมพันธ์

ตารางที่ ๔

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของคะแนนพฤติกรรม
ความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี
กับคานมุงสัมพันธ์ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและ
ศึกษานิเทศก์จังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	คานมุงงาน		คานมุงสัมพันธ์		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด (n = ๕๓)	๕๑.๓๐	๕.๒๕	๕๒.๘๘	๕.๐๐	๑.๕๕
ศึกษานิเทศก์จังหวัด (N = ๒๖๖)	๕๐.๘๘	๕.๓๘	๕๑.๓๘	๕.๕๓	๑.๘๐

* มีนัยสำคัญระดับ .๐๑ ($d.f = ๓๕$, $t_{.๐๑} = ๒.๕๘$)

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า

ก. พฤติกรรมความ เป็นผู้นำที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมความ เป็นผู้นำ
คานมุงงานกับ คานมุงสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึง สอดคล้องกับ
สมมติฐาน

ข. พฤติกรรมความ เป็นผู้นำที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมความ เป็นผู้นำคานมุงงานกับ
คานมุงสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึง สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตอนที่ ๔ เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัดคานมุงงานกับคานมุงสัมพันธ์

ตารางที่ ๕

ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของคะแนน
พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดคานมุงงานกับคานมุงสัมพันธ์ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	คานมุงงาน		คานมุงสัมพันธ์		t.
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด (N = ๕๗)	๔๘.๓๖	๕.๓๓	๕๐.๘๒	๔.๔๗	๒.๖๗ *
ศึกษานิเทศก์จังหวัด (N = ๒๖๒)	๔๐.๗๗	๗.๗๓	๔๒.๑๑	๕.๖๗	๑.๗๖

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ (df = ∞ , t.๐๑ = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า

ก. พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงาน
แตกต่างกับคานมุงสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ไม่แตกต่างกัน

ข. พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมความเป็นผู้นำคานมุงงานกับคานมุงสัมพันธ์
ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

ตอนที่ ๕ เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษานิเทศก์จังหวัด

ตารางที่ ๖

ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของคะแนน พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ระหว่าง ความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษานิเทศก์จังหวัด

พฤติกรรมความเป็นผู้นำ		หัวหน้าหน่วย		ศึกษานิเทศก์		t
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	
ที่ควรจะเป็น	โดยส่วนรวม	๖๔.๖๐	๗.๗๕	๖๖.๔๗	๑๐.๒๙	๑.๕๕
	ด้านผลงาน	๕๖.๗๐	๘.๒๕	๕๐.๕๙	๕.๓๘	๑.๘๖
	ด้านมนุษยสัมพันธ์	๕๒.๘๙	๕.๐๐	๕๑.๓๙	๕.๕๓	๒.๕๑
ที่เป็นอยู่จริง	โดยส่วนรวม	๕๙.๑๒	๙.๕๖	๕๒.๕๘	๑๖.๖๕	๑๐.๐๐*
	ด้านผลงาน	๕๘.๓๐	๘.๓๓	๕๐.๗๗	๗.๗๓	๘.๘๕*
	ด้านมนุษยสัมพันธ์	๕๘.๘๒	๘.๗๕	๕๒.๑๑	๙.๖๗	๑๐.๐๕*

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑ (df = ๑๔, t.๐๑ = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่า

ก. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยส่วนรวมที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษานิเทศก์จังหวัดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

ข. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นด้านผลงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษานิเทศก์จังหวัดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

ก. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นตามมุ่งสัมพันธ์ของหัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษา
นิเทศก์จังหวัดไม่แตกต่างกันระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

ง. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยส่วนรวมที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด แตกต่างกับ
ศึกษานิเทศก์จังหวัดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

จ. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งงานที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด แตกต่างกับศึกษา
นิเทศก์จังหวัดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ความคิดเห็นไม่แตก
ต่างกัน

ฉ. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์เป็นอยู่จริงของหัวหน้า
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด แตกต่างกับ
ศึกษานิเทศก์จังหวัดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๖ เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัดที่ควรจะเป็นกับที่เป็นอยู่จริง

ตารางที่ ๗

ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของคะแนน
พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็น
กับที่เป็นอยู่จริง ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและ
ศึกษานิเทศก์จังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง	พฤติกรรมความเป็น ผู้นำ	พฤติกรรมที่ควร จะเป็น		พฤติกรรมที่เป็น จริง		t
		\bar{X}	S	\bar{X}	S	
หัวหน้าหน่วย (N = ๕๗)	โดยส่วนรวม	๑๐๔.๖๐	๗.๗๕	๘๘.๑๒	๘.๕๐	๓.๓๗ *
	คานมุงงาน	๕๐.๗๐	๔.๒๕	๔๘.๓๐	๕.๓๓	๓.๗๗ *
	คานมุงสัมพันธ์	๕๒.๘๘	๔.๐๐	๕๐.๘๒	๔.๗๕	๒.๕๒
ศึกษานิเทศก์ (N = ๒๖๒)	โดยส่วนรวม	๑๐๑.๘๗	๑๐.๒๘	๘๒.๘๘	๑๖.๖๕	๑๕.๗๑ *
	คานมุงงาน	๕๐.๘๘	๕.๓๘	๔๐.๗๗	๗.๗๓	๑๖.๗๑ *
	คานมุงสัมพันธ์	๕๑.๓๘	๕.๕๑	๔๗.๑๑	๘.๖๗	๑๓.๕๓ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (df = ∞ , t .๐๑ = ๒.๕๘)

จากตารางที่ ๗ จะเห็นได้ว่า

ก. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยส่วนรวมของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็น
แตกต่างกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงชี้แจงกับสมมติฐานที่ว่า
ไม่แตกต่างกัน

ข. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นแตกต่างกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ไม่แตกต่างกัน

ค. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านสัมพันธของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑ จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน

ง. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยส่วนรวมของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นแตกต่างกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ไม่แตกต่างกัน

จ. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นแตกต่างกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ไม่แตกต่างกัน

ฉ. คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านสัมพันธของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัด ตามความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นแตกต่างกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ จึงขัดแย้งกับสมมติฐานที่ว่า ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด สรุปผลได้ดังนี้

๑. ข้อมูลส่วนตัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวสรุปได้ดังนี้

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดเป็นชายมากกว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่เป็นหญิง และมีศึกษานิเทศก์จังหวัดชายมากกว่าศึกษานิเทศก์จังหวัดหญิง

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี แต่ศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี สรุปได้ว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่าศึกษานิเทศก์จังหวัด

ผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามตำแหน่งปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดประกอบควย หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ๔๖ คน และ ผู้รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๐ และ ๑๙.๓๐ ตามลำดับ และกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัด ๒๖๒ คน

เวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์จังหวัดปรากฏว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์จังหวัดระหว่าง ๑๑ - ๒๐ ปี ส่วนศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งศึกษานิเทศก์จังหวัดระหว่าง ๑ - ๑๕ ปี สรุปได้ว่ากลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีประสบการณ์ในการนิเทศการศึกษามากกว่ากลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัด

เวลาปฏิบัติราชการนับตั้งแต่เริ่มรับราชการปรากฏว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีเวลารับราชการอยู่ระหว่าง ๑๖ ปี ถึง ๒๕ ปีขึ้นไป ส่วนกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีเวลารับราชการส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๑๐ - ๒๐ ปี จึงสรุปได้ว่า กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัด

วิถีทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีวิถีทางการศึกษาค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่มีวิถีทางการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

(๖). พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็น และที่เป็นอยู่จริง พอสรุปผลได้ดังนี้

พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็น ทั้งหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นว่า ควรจะมีพฤติกรรมผู้นำสูงเป็นอย่างมากทั้งด้านมุ่งงานและด้านมุ่งสัมพันธ์ จะมีเพียงบางพฤติกรรมเท่านั้นที่ทั้งสองกลุ่มเห็นว่าควรปฏิบัติพอปานกลาง เช่น การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานที่บกพร่องของศึกษานิเทศก์ เป็นต้น

พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่เป็นอยู่จริง กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำทั้งด้านมุ่งงานและด้านมุ่งสัมพันธ์มากที่สุด มาก หรือ ค่อนข้างมากอยู่แล้ว จะมีเพียง

บางพฤติกรรมเท่านั้นที่ต้องปรับปรุง เช่น การช่วยเหลือเกื้อกูลในเรื่องส่วนตัวของศึกษานิเทศก์ ส่วนพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาทะจะปฏิบัติระดับปานกลาง เช่น การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานที่บกพร่องของคณะศึกษานิเทศก์นั้น กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความคิดเห็นว่าในเรื่องนี้ตนเองได้มีพฤติกรรมน้อยมากอยู่แล้ว แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดส่วนใหญ่มีความเห็นว่า หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำทั้งด้านผลงานและด้านมุ่งสัมพันธ์ที่เป็นอยู่จริงอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น จะมีเพียงบางพฤติกรรมที่มีพฤติกรรมอยู่ค่อนข้างมาก เช่น การทำให้คณะศึกษานิเทศก์กล้าและสบายใจที่จะพูดคุยกับหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ และความเป็นกันเองกับคณะศึกษานิเทศก์และพนักงาน เป็นต้น

๓. เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดด้านมุ่งผลงานกับด้านมุ่งสัมพันธ์ ปรากฏว่าทั้งกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดและกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาทะว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งผลงานกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และมีข้อที่นำเสนอสังเกตคือ ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดควรมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำสูงทั้งสองด้าน

๔. เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดด้านมุ่งผลงานกับด้านมุ่งสัมพันธ์ ปรากฏว่ากลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาทะว่า ตนเองมีพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์สูงกว่าด้านมุ่งผลงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดมีความเห็นวาทะว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดด้านมุ่งผลงานกับด้านมุ่งสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน และมีข้อที่นำเสนอสังเกตคือ กลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดจะให้คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทั้งสองด้านสูง แต่กลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดจะให้คะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทั้งสองด้านอยู่ในระดับปานกลาง หรือน้อย

๕. เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดระหว่างความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกับศึกษานิเทศก์จังหวัด ปรากฏว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่ควรจะเป็น ทั้งพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยส่วนรวม พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านผลงาน และพฤติกรรม

ความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
กับศึกษานิเทศก์จังหวัดไม่แตกต่างกัน

พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดที่เป็นอยู่จริง
ทั้งพฤติกรรมความเป็นผู้นำโดยรวม พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งงาน และพฤติกรรม
ความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
กับกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำทั้งสองด้านของกลุ่มหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดมากกว่าคะแนนพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำทั้งสองด้านของกลุ่มศึกษานิเทศก์จังหวัด

๖. เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
ที่ควรจะเป็นกับที่เป็นอยู่จริง ปรากฏว่า

พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดโดยรวม
และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งงาน ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
จังหวัด พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นสูงกว่าพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์ตามความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยศึกษา
นิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมที่ควรจะเป็นกับพฤติกรรมที่เป็นอยู่จริงไม่แตกต่างกัน

พฤติกรรมความเป็นผู้นำของหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดโดยรวม
พฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งงาน และพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านมุ่งสัมพันธ์ ตามความ
คิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด พฤติกรรมความเป็นผู้นำที่ควรจะเป็นสูงกว่าพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ